

5. Чопей В.С. Формування демократичних цінностей у сучасній студентській молоді як соціальне завдання // Нова парадигма: (журнал наукових праць). – Вип. 88. – К.: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2009. – С.25.

Івченко А.

(наук. кер. – доц. Лобач К. В.)

*студентка V курсу психолого-педагогічного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

ПРАВА ТА СОЦІАЛЬНЕ СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДІ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Молодь є важливою складовою сучасного українського суспільства, носієм інтелектуального потенціалу, визначальним фактором соціально-економічного прогресу. Молодь – не тільки суб'єкт, спадкоємець матеріальних і духовних багатств суспільства, а й творець нових, прогресивніших політико-демократичних суспільних відносин. У той же час українська молодь є однією з найуразливіших в економічному та найбезправніших у соціально-правовому відношенні соціальних спільнот.

Проблеми соціального становлення молоді, гарантій реалізації її прав розкривали у своїх наукових дослідженнях С.С. Батеніна, Л.П. Буєва, А.М. Коршунов, В.М. Шубкіна та ін. У виробленні ефективної молодіжної політики важливу роль відіграє подальше з'ясування суті та змісту процесів соціального самовизначення молоді людини, що і зумовило вибір теми публікації.

Мета статті – проаналізувати права та особливості соціального забезпечення молоді в сучасній Україні.

Молодіжну державну політику в незалежній Україні було започатковано «Декларацією про загальні засади державної молодіжної політики в Україні» (1992 р.) та Законом України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (1993 р.). Потім вона деталізувалася в таких Законах, як «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (1998 р.), «Про освіту» (1991 р.), «Про зайнятість населення» (2012 р.), «Про фізичну культуру і спорт» (1994 р.), «Про молодіжні та дитячі громадські організації» (1998 р.) та ін. Основні права і обов'язки молоді, як і інших громадян України, зафіксовані в Конституції України [2, с. 14].

Постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2004 року затверджено Загальне положення про центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, основною метою діяльності якого є сприяння у задоволенні соціальних потреб молоді, яка перебуває у складних життєвих обставинах та потребує сторонньої допомоги. Мета Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2016 - 2020 рр. полягає у створенні системи всебічної підтримки громадянської активності молоді, спрямованої на самовизначення і самореалізацію, формування необхідних правових, гуманітарних та економічних передумов, надання соціальних гарантій.

Відповідно до ст 1.3У «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» молодь, молоді громадяни - громадяни України віком від 14 до 35 років, а соціальне становлення молоді - процес різнобічного включення молоді в життєдіяльність суспільства як системи, сприйняття її як елементу цієї системи [1].

Держава гарантує працездатній молоді рівне з іншими громадянами право на працю. Також держава сприяє створенню молодіжних центрів праці, молодіжних громадських організацій для забезпечення працевлаштування молоді, реалізації програм професійного навчання молоді та вдосконалення її професійної майстерності. Україна гарантує молодим громадянам рівне з іншими громадянами право на освіту, підвищує розміри допомоги сім'ям на неповнолітніх дітей, стипендій та інших видів матеріального забезпечення молоді, яка отримує професійно-технічну, вищу освіту у відповідних навчальних закладах. Держава забезпечує молодим громадянам рівне з іншими громадянами право на житло, сприяє молодіжному

житловому будівництву, створенню молодіжних житлових комплексів. Молоді гарантується рівне з іншими громадянами право на охорону здоров'я, заняття фізичною культурою і спортом [3, с. 4].

Але внаслідок соціальних наслідків демографічних, організаційних, структурних диспропорцій у країні, зростання соціальної нерівності, браку послідовної державної соціальної політики більшість молодих людей не в змозі обрати бажану професійну підготовку та місце праці. Тому мета молодіжної політики має полягати в зміцненні соціального статусу молоді в структурах суспільства, посилення правової, економічної і соціальної захищеності молодого покоління, подолання дискримінації окремих груп молодих людей, для чого можуть практикуватися розвиток кредитування молоді та молодих сімей на сприятливих умовах, організація служб профорієнтації, перепідготовки та працевлаштування молоді, служб юридичної допомоги і консультування тощо.

Отже, підсумовуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що на сьогодні в Україні існує правове підґрунтя щодо реалізації та захисту своїх прав молодими громадянами. У той же час українська молодь є однією з найуразливіших в економічному та соціально-правовому відношенні соціальних спільнот. Тому принципово важливими стають проблеми освіти, професійної підготовки, мотивації молоді до праці тощо.

Література:

1. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні: Закон України від 05.02.1993 р.: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
2. Павленко Ю.І. Трансформація суспільства і проблеми соціальної політики / Ю.І. Павленко. – К.: Ера, 2015. – 162 с.
3. Щербак В. Проблеми молодіжної політики в сучасній Україні / В. Щербак // Юридичний вісник. – 2016. – №1. – С. 4.

Коваленко Н.

(наук. кер. – доц. Лобач К. В.)

*студентка V курсу психолого-педагогічного факультету
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка*

УКРАЇНА – СОЦІАЛЬНА ДЕРЖАВА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Процеси державного будівництва та національного відродження України, спричиняють істотні зміни в усіх сферах суспільного життя. У зв'язку з цим, хіба що не найважливішою стає проблема розбудови молоді держави, вибір шляху розвитку якої було остаточно зроблено із прийняттям 1996 року Конституції України. Зокрема, згідно із її ст. 1, Україна є не тільки демократичною і правовою, але й соціальною державою.

В умовах сьогодення це не скільки реальна дійсність, скільки прагнення та орієнтація Української держави. Тож держава перебуває лише на початковому етапі становлення її як соціальної. Найважливішим для соціальної держави є соціальна безпека та наявність матеріально-економічних умов вільного та гідного існування.

Мета статті - визначити сутність, конституційно-правові основи соціальної держави, проаналізувати процес її формування через призму Конституції України.

Актуальність дослідження соціальної держави для вітчизняної науки впливає із конституційного закріплення за Україною означеного статусу.

У чинній Конституції України зазначено, що наша держава є демократичною, соціальною і правовою [1].

Зрозуміло, що слова «демократична», «соціальна», «правова» стосуються не нинішнього стану української держави, а, як наголошують чимало дослідників (В. Горбатенко, В. Бабкін, А. Сіленко та ін.), її майбутнього. Тож перед українськими вченими стоїть завдання визначити не лише сутність соціальної держави, а й умови її побудови в Україні. На думку А. Сіленко,